

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancta Marina virgine. Cap[itulum]. cviiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

Alexius disposuit in animo suo nulli extraneo onerosus esse: sed in domo paterna incognitus habitare: patre ergo a palatio redeunte multitudinem obsequentium circumdatum obuium habuit: ac post eum clamauit: ut se peregrinum in domo suscipere: et de micis mense sue nutrire faceret: ut sui quoque filij peregrini de mibe-ri possent. Ad patrem audies ob amorem filij ipsus suscepit: et cibum de mensa sua ei prestauit ac locum in domo sua proprium tribuit: et ministrum proprium delegauit. Ipe autem in orationibus perseuerabat: et ieiuniis ac vigilis insistebat. famuli autem domum ipsius multipliciter deridebant: et aquam uterentem super caput eius frequenter fundebant: et multas ei iniurias faciebant: ipse autem patienter omnia sustinebat. Sicque xviii. annis in domo patris incognitus mansit. Videns quoque per spiritum eius obitus appropinquare: chartam cum atramento petiit: et eorum ordinem vite sue descripsit. **C**onstitit igitur die post missarum solennia in ecclesia sancti petri: vox de sanctuario sonuit dicens. Venite ad me omnes qui laboratis etc. quod audientes omnes in facies suas ceciderunt. Et ecce vox secundo dicens. Querite virum dei: ut orietur pro roma. Querentibus illis non inuenientibus: iterum dictus est. In domo euphemiani querite. Ille requisitus se de hoc nihil scire dicebat. Tunc imperatores archadius et honorius una cum pontifice innocento ad domum predicti viri puenerunt. Et ecce minister alexii ad dominum suum venit: eumque obisse nunciauit. Intrans euphemianus ipsum defunctum repperit et vultus eius tanquam angeli rutilantem vidit: voluitque chartam quam tenebat in manu accipere: sed nequirit. Exiens igitur cum hoc imperatoribus et pontifici nunciauerat: et illi ad eum intrassent: corpusque ex parte dei: ut sibi cedulam dimitteret: adiurassent: accedens pontifex manu chartam accepit: et ille statim eam dimisit: qua de mandato pape coram omni multitudine lecta. Euphemianus hec audiens obstupuit et factus exanimis in terram decidit. Cum vero ad se redisset: vestes scidit: canos capitis euellere cepit: et semetipsum discerpens: ac super corpus filij corruens amarissime fleuit. Mater eius hec audies: quasi leena rumpens rhexe: scissisque vestibus tota dissoluta exiit: et lamentabiles voces emittens: inter populi frequentiam se super defunctum filium precipitauit: ac ibidem quasi mortua permansit: deinde reuiuiscens plaudens lugubri veste cucurrit: et lachrymas inconsolabiles supra corpus effudit. Tunc pontifex et imperatores corpus in honorato pheretrono ponentes duxerunt in media ciuitatem: et nunciatum est inuentum esse hominem quem querebant: et omnes ad sanctum corpus cucurrerunt. Siquis autem infirmus illud tangebatur: proincurabatur. Nam et ceci illuminabatur: et leprosi

mundabantur: et demones fugabantur. Cuius pheretronum ipse pontifex et imperatores ex deuotione portare ceperunt: sicque omni populo comitante corpus ad ecclesiam sancti bonifacii martyris perdurerunt: et illic ei per. vii. dies sepulcrum ex auro et gemis parari fecerunt: in quo corpus sancti presbiteri condiderunt: de quo odor marinus refragabat qui cuncta aromata superabat. **Q**uiuit autem in christo. xvi. kal. augu. circa annum domini cccxxxviii.

De sancta Marina virgine. Cap. cxiij.

Marina

virgo in partibus grece claruit. Nec cum

patri suo vnica foret: et pater relicto seculo: monasterium introisset: eam cuidam propinquo commendauit: et in cenobio summa obedientia deo seruire cepit. **L**ux autem per filiam affligeret: interrogauit eam abbas: cur magis solito tristaret: qui dixit se filium vnicum in seculo reliquisse: noluitque quod esset filia appellare. Abbas vero quod diligebat virginem: eidem concessit ut filius suus in monasterio recipere retur. Pater ergo habitu viri illam induit: et mutato nomine marini ipsam vocauit. Virgo igitur secunda in monachum recipitur: et masculus ab omnibus putatur: ac frater marinus vocatur. **L**epit autem valde religiose viuere: et omnibus obedientiam exhibere. **C**um autem esset annorum. xvij. et pater eius morti appropinquaret: filiam suam vocauit: et eam in seculo proposito confirmauit: precipiens ne cuiquam aliquando reuelaret quod mulier esset. **M**ortuo ergo patre tenebat doctrinam eius: et erat obediens omnibus. **I**bant igitur fratres eum curru et bobus: et monasterium necessaria deferrebat. **S**erum iussu abbatis frater marinus aliquando cum plauistro cepit accedere: et fratres ad portandum ligna iuuare. **C**um fuerant autem sepius hospitari in domo cuiusdam nobilis pandochii nomine si quando eos hora tardior redeundi prepediret. Cuius filia virgo cum de quodam milite coepisset interrogata a parentibus fratrem marini se violasse asseruit. **Q**uod cum pandochii abbati nunciauerat: interrogassetque marinus cur tantum flagitium commisisset: se peccasse confitetur: et veniam humiliter precatur. **S**tatimque abbas illuzverberibus cedi iussit: deinde de monasterio eiecit. **I**psa vero omnia patientissime ferens: tribus annis ante ostium monasterii mansit nec inde aliquando discessit. Sicque bucella panis vnica quotidie sustentata: ac si peccatum commisisset in penitentia perseuerauit. **P**ost triennium vero infans ablactatus: et abbati mittitur: ac fratri marino traditur educandus: quem virgo dum per biennium ac si proprium aluit: et cum eodem permansit.

De sc̄tis in mēse iulij occurrētibus. Fo. clv.

Tandē eius patiētie ⁊ hūilitatis fratres mi-
ferti abbati p̄ marino intercedunt: ip̄m̄q; de
eius licētia in monasteriū cū paruulo intro-
m̄tūt. Cui abbas p̄ penitētia ip̄osuit: vt oēs
immundicias loci extra deferret: et aquam
necessaria baularēt. Ipsa autē hilariter oīa
patiēter p̄ ciebat: ⁊ in cunctis gr̄as agebat.
Sed post paucos dies in dño feliciter obdor-
muit. Cuius corpus abbas longe a monaste-
rio mandauit sepeliri: eo q̄ absq; penitētia
obisset. Cū autē fratres corpus lauarēt: ⁊ mu-
lierē esse cōspicerēt: stupefacti ⁊ territi se in
dei famulā grauit̄ deliquisse fatentur. Ad
cū abbas cognouisset eā intra monasterium
bonozificatūmulari iussit: ⁊ euz lachrymis p̄
se ⁊ fratribus ab ea veniam postulauit: eo q̄
ipsam ignozas innocēter afflirit. Corpus er-
go sancte virḡinis i ecclesia recōditū miracu-
lis clarere cepit. Illa autē q̄ dei filiā infama-
uerat a demone arripit ⁊ ad sepulchrū addu-
cta scelus confitē: ⁊ post dies. vii. eius meri-
tis liberat. Quieuit autē sancta virgo in dño
xvi. kal. augu. Anno autē dñi. D. cxij. tem-
pore iacobi teopoli ducis venetoz. Quidam
iacob⁹ de bora perecialis ecclesie sc̄te marie
de venetijs deuotus sc̄te virḡis: corpus ipsius
de p̄ribus romante sublatū p̄ nauēz venetias
direxit: et in ecclesia sua collocandum ordina-
uit. Cui⁹ meritis naute a maris tempestate
liberati sunt. Sicq; corpus sc̄te virḡinis ve-
netias delatū in eadez ecclesia sepultū est kal.
septembris.

De sc̄ta theodora monacha. Lañ. cir.

Theodora mōa

cha apud alexandriam claru-
it tēpe zenonis imperatoris.
Hec nobilis ⁊ speciosa viruz
habuit ⁊ diuītē ⁊ deū timen-
tē. Cuius sanctitati diabolus inuidens: virū
quēdā diuītē in illius concupiscentiā incita-
uit: qui eā crebris nuncijs ⁊ muneribus mo-
lestauit. Sed cū ipsum o. no contemneret et
p̄ctm̄ abhorreret: tandē p̄ quandā mulierez
ei missam illaz decepit: que puella suavit̄ q̄
deus quicqd̄ occidente sole comittit̄ minime
intuef. Cuius suasioni puella prebens assen-
sum viruz ad se nocte introire p̄misit: ⁊ vo-
luntatē eius cōpleuit. Statimq; ad se redi-
ens amarissime flebat: eo q̄ ipsam consciētia
remordebat. Quā vir eius nimū flentē con-
solarī studebat: sed illa nullā consolationem
recipere curabat: causam autē fletus eidem
nullatenus indicare volebat. Dane autē fa-
cto quoddā monasteriū monialium adiit: et
abbatissam interrogauit: an deus quoddam
graue delictū quod die aduersascente cō-
miserat scire posset. Cui illa respōdet: quod
deo nihil abscondit̄: ⁊ q̄ deus videt quicquid

quacumq; hora comittit̄. Rediens ergo do-
mum quadā die cū vir suis abesset: comā su-
am p̄scidit: ⁊ vestimenta viri sui assumēs ad
monasteriū monachozū: quod p̄. xviii. milia-
ria a ciuitate distabat accessit: ⁊ vt ibidem in
monachum reciperet obtinuit. Interrogata
q; de noīe dixit se theodoro nūcipari. Ibi er-
go officia oīa humiliter faciebat: ⁊ eius mi-
nistriū oībus gratum erat. Post aliquot
annos abbas theodoro iussit: vt boues iunge-
ret ⁊ oleum de ciuitate deferret: vir autē eius
plurimū flebat: timēs ne civiro aliquo reces-
sisset. Et ecce angelus dñi ipsi dixit: vt mane
surgeret: ⁊ in via que d̄. sancti petri stare: ⁊
coniugē obuiā haberet. Quod cū fecisset:
theodora cum camelis venit ⁊ virū recogno-
scens: sed ab ipso icognita illū salutauit. Cū
autē ille diutius expectasset: ⁊ se deceptū cla-
maret: facta est vox ad eū q̄ ille q̄ ipsum pri-
die salutauerat vox sua fuerat. Ante au-
tem sanctitatis theodora fuit: vt multa mira-
cula faceret. Nā ⁊ hominē a bestia laceratus
eripuit: ⁊ suis precibus suscitauit. Ipsamq;
bestiā maledixit: que subito mortua corruit.
Diabolus autē sanctitatē eius nō ferens eidē
apparuit ⁊ eaz de cōmissō adulterio duriter
inreparuit: vt illam ad deseparationē puoca-
ret. Que signū crucis edidit: ⁊ mox demon
evanuit. Quadā vice dñi de ciuitate cū camel
rediret ⁊ i quodā loco hospitata fuisset puel-
la ad eā venit vt secū cōcūberet illā putas eē
virū. Que cū respueret iuit ad alterū in ip-
so hospitio tacentē ⁊ cū eo dormiuit: ⁊ de il-
lo concepit. Cū autē veter eius itumisset. In-
terrogata dixit. se de theodoro monacho cō-
cepisse. Natum igitur puerū ad abbatē trās-
miserunt: q̄ cū theodorū inreparet: ⁊ ille sibi
indulgeri peteret: scapulis sancte puer ipo-
nitur: ⁊ de monasterio eicitur: que p̄. vii. an-
nos extra monasteriū mansit: ⁊ de lacte peco-
rum infantē nutriuit. Diabolus autē in spe-
cie viri sui eidē apparuit: ⁊ vt ad se rediret:
multis blanditijs persuasit: q̄ cū orasset: de-
mon statim evanuit. Alia quoq; vice demo-
nes ad eaz in specie multaz feraz venerūt: ⁊
eā diris clamoribus ⁊ insultibus terrere vo-
luerūt: sed ofone fusa confestim ab ea disces-
serūt. Altera vice multitudo militū veniebat
quos princeps precedebat: ⁊ eū ceteri adora-
bāt: que cū similiter ab illis iuitaret: vt eoz
dñm adoraret: illaq; deū se adorare velle di-
ceret: ipsa ante principē adducit̄ ⁊ flagellis
vsq; ad mortē ceditur. Sed dū cōstater p̄se-
uerasset: ois illa turba demonū ab ea depelli-
tur. Alia quoq; vice aurū multū repperit: de
inde canistrū oī cibozū genere refectū inue-
nit: sed signo crucis edito vrunq; evanuit.
Post annos. vii. abbas eius patiētia cōside-
rans ipsam cū puero in monasteriū: intrōdu-